

Sag T-77/01

Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Annullationssøgsmål — statsstøtte — støtte til jern- og stålindustrien —
annullationssøgsmål — artikel 33 KS — søgsmål, der er indgivet af en
selvstyrende region i en medlemsstat — afvisning«

Rettens kendelse (Tredje Udvidede Afdeling) af 11. januar 2002 II- 83

Sammendrag af kendelse

1. *Annullationssøgsmål — søgsmål med hjemmel i artikel 33 KS — sag anlagt af en regional myndighed i en medlemsstat — afvisning*
(Art. 33, stk. 2, KS)
2. *Annullationssøgsmål — søgsmål med hjemmel i artikel 33, stk. 2, KS — betingelser for antagelse til realitetsbehandling — betingelser, der er mere restriktive end dem, der er fastsat i artikel 230, stk. 4, EF — begrænsning, der modsvares af en mere lempelig inerventionensordning*
(Art. 33, stk. 2, KS; art. 230, stk. 4, EF; EKSF-statutten for Domstolen, art. 34; EF-statutten for Domstolen, art. 37)

1. Der er ikke hjemmel i artikel 33, stk. 1, KS til, at et søgsmål, der er indgivet af en regional myndighed, med påstand om annullation af en kommissionsbeslutning, hvorved støtte til jern- og stålvirksomheder erklæres uforenelig med fællesmarkedet, kan antages til realitetsbehandling. Det fremgår klart af den generelle måde, hvorpå traktaterne er opbygget, at begrebet medlemsstat i bestemmelserne vedrørende institutionerne og navnlig i bestemmelserne vedrørende domstolsprøvelse kun omfatter regeringsmyndighederne i medlemsstaterne, og det kan ikke antages også at omfatte regionale regeringer og selvstyrende fællesskabers regeringer, uanset hvilken kompetence de måtte være tillagt.
2. Betingelserne for at anlægge sag i henhold til artikel 33, stk. 2, KS er mere restriktive end dem, der er fastsat i artikel 230, stk. 4, EF. Denne begrænsning i søgsmålskompetencen modsvarer af en interventionsordning, der er mere lempelig for sager, der anlægges efter EKSF-traktaten, end for sager, der anlægges efter EF-traktaten.

Disse regionale myndigheder udgør i øvrigt hverken virksomheder eller virksomhedsorganisationer i den forstand, hvori udtrykkene er anvendt i artikel 33, stk. 2, KS, og de kan heller ikke anlægge annullationssøgsmål i henhold til nævnte bestemmelse.

Når en medlemsstat anlægger en sag for Domstolen med påstand om annullation af en beslutning, der er vedtaget med hjemmel i EKSF-traktaten, er det ikke kun virksomheder og virksomhedsorganisationer, i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 33, stk. 2, KS, men enhver anden fysisk eller juridisk person, og således også de regionale myndigheder i medlemsstaterne, der kan intervenere i denne sag i medfør af artikel 34 i EKSF-statutten for Domstolen, hvis den godtgør, at den har en interesse i sagens udfald. En sådan udstrækning af beføjelsen til at intervenere findes ikke under en sag, der anlægges af en medlemsstat med påstand om annullation af en beslutning, der er vedtaget med hjemmel i EF-traktaten. I henhold til artikel 37 i EF-statutten for Domstolen, har fysiske og juridiske personer ikke ret til at intervenere i sager, der verserer mellem medlemsstaterne og institutionerne.

(jf. præmis 26, 27 og 29)

(jf. præmis 37 og 38)